

Donner

dat er een situatie bestaat die in strijd is met internationale verplichtingen. Dit is het dragende motief voor de invoering van belastingrechtspraak in twee instanties. Het is op zich al vreemd dat een Kamer een rechtsoordeel uitspreekt op dit punt. Er is een uitspraak van het Comité over een bepaalde situatie. Het is – zoals ik al in het algemeen overleg zei – de vraag of deze uitspraak zo mag worden overgeplaatst naar de belastingrechtspraak. Wij hebben in wezen via de bezwaarschriftenprocedure, de feitelijke instantie en de cassatie een rechtsgang die praktisch drie fasen omvat. Het is dus nog onzeker of het oordeel is dat dit strijdig is met internationale verplichtingen. De vraag of er een systeem van rechtspraak in twee instanties moet komen hangt niet af van dit oordeel. Van dit oordeel hangt wel af of de noodzaak waarop deze motie berust, zal ontstaan.

Er is op gewezen dat de Kamer deze zaak bij amendement in de wet heeft opgenomen. Het is echter vanaf het begin – ik heb hier de Handelingen voor mij liggen – duidelijk geweest dat er nog moest worden gezocht naar de financiële dekking. De vorige minister heeft uitdrukkelijk aangegeven dat hij de invoering van het amendement aan het oordeel van de Kamer wilde overlaten, maar dat hij over het vinden van een dekking zou moeten overleggen en dat een ander eventueel in het nieuwe regeerakkoord zou moeten worden geregeld. Vanaf het begin was die duidelijkheid er dus. De commissie heeft inderdaad de verschillende aspecten uitgezocht en heeft de verschillende modaliteiten bij invoering bekeken. Dat wordt bedoeld als wordt gezegd dat het wetsvoorstel niet zozeer gereed is, maar er wel overeenstemming bestaat over de concepten en ideeën. Wat de vertraging betreft, is dat het punt dus niet. Mijn opmerking over de Hoge Raad betrof de mogelijke problemen die ontstaan als hij tot de gevreesde jurisprudentie komt voordat ik überhaupt de infrastructuur voor een belastingrechtspraak tot stand kan hebben gebracht; op zijn vroegst is dat in 2005.

Zoals aangegeven, ben ik in bespreking met de minister van Financiën over een eventuele dekking van de kosten van invoering van belastingrechtspraak in twee instanties, ongeacht het moment

waarop de gelden uit de inburgering zullen vloeien. In die situatie kan ik onmiddellijk overgaan tot de verdere voorbereiding van de indiening van het wetsvoorstel. Dat zeg ik de Kamer graag toe. In antwoord op de vraag van mevrouw Van Vroonhoven vrees ik wel dat de aanvaarding van deze motie in de praktijk kan betekenen dat daardoor de gelden later beschikbaar komen. Voor mijn onderhandelingspositie komt het uiterst ongelegen en dreigt het gewenste resultaat in de praktijk zelfs later te worden gerealiseerd. Dit is echter een praktische overweging waaraan de Kamer zich niet moet storen. Ik vind niet dat de Kamer kan uitspreken dat het strijdig is met internationale verplichtingen en ik acht het ook uitermate onwenselijk dat de Kamer dat doet. Juist door dat te doen, wordt het risico waarop wordt gewezen werkelijkheid en gebeurt wat nu juist zou pleiten voor een versnelde indiening van het wetsvoorstel. Het wetsvoorstel indienen zonder dat er zekerheid is, draagt bij aan de reeds bestaande verwarring over die invoering. Ik zeg voor alle duidelijkheid dat ik vind dat als de dekking er is, het wetsontwerp er komt. De voorbereiding van de infrastructuur kan pas beginnen als het geld beschikbaar is. Als ik dat immers niet doe, veroorzaken de kosten van de belastingrechtspraak dat de beschikbare gelden, die wij nu juist bestemd hebben om de knelpunten bij de rechterlijke macht weg te werken, zonder dat er iets verandert, de 17 mln, op termijn voor 12 mln worden weggedrukt.

De heer **Van Oven** (PvdA): Voorzitter. Realiseert de minister zich dat de overweging, dat het huidige systeem op gespannen voet staat met dat internationale verdrag, ook al voorkwam in de toelichting op het amendement dat in juni 2001 is aanvaard en dat dit een gegeven is, waarmee hij heeft te leven?

Minister **Donner**: Nogmaals, dat staat misschien in de toelichting op het amendement, maar dat laat in het midden met welk motief de Kamer dat amendement heeft aangenomen. Het is een toelichting, maar die is niet gezaghebbend. Als de Kamer dit bij meerderheid uitspreekt, wordt dat wel versterkt en kan het een argument zijn om naar de rechter te stappen en te zeggen dat de Kamer die mening is

toegedaan en wie de rechter dan wel is om een andere mening te hebben.

De heer **Van Oven** (PvdA): Ik kan slechts concluderen dat de minister alle risico's met open ogen neemt.

Minister **Donner**: Ik neem de risico's niet met open ogen, maar ik beschik slechts over beperkte middelen. Als dit wordt ingevoerd, worden andere zaken weggedrukt die belangrijker zijn en die deze Kamer ook belangrijker acht. Ik realiseer mij de consequenties als ik spoedshalve tijdelijk de Hoge Raad tweede feitelijke instantie moet verklaren. Ik heb echter de mogelijkheid om het te dekken. Alles afwegende, ontraad ik ten stelligste aanvaarding van deze motie, omdat daardoor andere wensen van de Kamer niet gerealiseerd kunnen worden. Bovendien vermoed ik dat het praktisch gezien niet wezenlijk bijdraagt aan een snellere dekking voor de benodigde kosten.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, volgende week dinsdag over de motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enige ogenblikken geschorst.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 7 november 2002 over de **interne verzelfstandiging van de Rijksdienst voor de keuring van vee en vlees**.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Ormel, die zijn maidenspeech zal houden.

□

De heer **Ormel** (CDA): Voorzitter. De zorg voor voedselveiligheid, volksgezondheid, diergezondheid, dierenwelzijn en de georganiseerde dierziektebestrijding behoort tot de taken van de RVV. Als praktiserend dierenarts heb ik mij gedurende 20 jaar eveneens ingezet voor diergezondheid, dierenwelzijn en volksgezondheid. De vaak respectloze manier waarop onder Paars met boeren en met dieren – denkt u aan de massale ruimingen van gezonde

Ormel

dieren – is omgegaan, was voor mij een heel belangrijke drijfveer om mijn prachtige vak in te ruilen voor een onzeker bestaan als politicus.

De huidige minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij heeft in ieder geval in de korte tijd waarin hij minister is een belangrijke bijdrage geleverd aan herstel van respect voor en van boeren. Ik hoop van ganser harte dat hij na de verkiezingen zijn werk kan voortzetten.

De minister heeft tijdens het algemeen overleg over de RVV een overzicht van keuringstarieven uitgereikt. Navraag leert dat er in Nederland geen slachthuis te vinden is dat bijvoorbeeld € 2 per rund of 22 eurocent per schaap betaalt. De werkelijke tarieven liggen gemiddeld 350 tot 900% hoger dan de minister ons heeft medegedeeld. De CDA-fractie verzoekt de minister nog eens serieus te kijken naar de uitwerking van de RVV-tarieven-structuur voor de praktijk en is bezorgd dat een verzelfstandigde RVV door tariefstijgingen haar tekort zal afwentelen op de cliënten.

Wij hebben een blijvende behoefte aan overleg over de ontwikkeling van de RVV-tarieven en dienen daartoe de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de RVV (Rijksdienst voor Vee en Vlees) verzelfstandigt per 1 januari 2003;

constaterende dat de RVV dan deel gaat uitmaken van de Voedsel en Waren Autoriteit en beheersmatig onder het ministerie van VWS zal gaan vallen;

stelt vast dat wordt gestreefd naar kostendekkende tarieven, waarvan kan worden afgeweken voor zover niet strijdig met de EU-tarifieringsrichtlijn, als het niet wenselijk is de kosten volledig in tarieven door te berekenen;

stelt vast dat de LNV-tarieven bij ministeriële regeling worden vastgesteld;

verzoekt de regering, voorafgaand aan de ministeriële regeling overleg

te voeren met de Kamer,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Ormel, Van den Brink, Van Dijke, Van den Brand en Teeven.

Zij krijgt nr. 3 (28474).

De heer **Ormel** (CDA): Voorzitter. Wij zijn ook bezorgd over de paraatheid van de RVV bij een dierzieke-uitbraak. Zullen de commandolijnen van de verantwoordelijke minister naar zijn RVV-troepen bestand zijn tegen voortgaande bezuinigingen? Wij weten dit niet zo zeker en dienen daartoe de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de aansturing-relatie tussen LNV en de VWA met betrekking tot dierziekebestrijding nog nader moet worden uitgewerkt;

stelt vast dat de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij verantwoordelijk is voor de georganiseerde dierziekebestrijding;

verzoekt de regering om de mate van paraatheid voor een dierzieke-uitbraak van de veterinaire infrastructuur, bestaande uit RVV, het Centraal Instituut voor Dierziekecontrole Lelystad (CIDC-Lelystad), Gezondheidsdienst voor Dieren en zelfstandige, praktiserende dierenartsen, jaarlijks met behulp van een praktijkoefening te toetsen en de evaluatie van deze jaarlijkse oefening aan de Kamer te overleggen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Ormel, Van den Brink, Van den Brand en Van Heteren. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 4 (28474).

De heer **Ormel** (CDA): Voorzitter. Ik vind het een grote eer om mijn maidenspeech te mogen afsluiten met het motto van de Nederlandse dierenarts. Ik hoop dat dit motto ook voor de verzelfstandigde RVV zal gelden. Dat motto is: hominum

animaliumque salutis, tot heil van mens en dier.

De **voorzitter**: Ik feliciteer u van harte met uw maidenspeech. Ik heb u op werkbezoeken in het oosten van het land, waar wij beiden vandaan komen, al leren kennen als een zeer betrokken kamerlid. Ik hoop u nog vaak in deze zaal te mogen aanhoren en misschien zelfs met u in debat te gaan. Dat doe ik nu niet, want ik mag nu deze vergadering voorzitten. Het spijt mij ook, te moeten zeggen dat er verder geen sprekers meer zijn die u kunnen complimenteren met uw maidenspeech.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Minister **Veerman**: Mijnheer de voorzitter. Ik complimenteer de geachte afgevaardigde Ormel met zijn maidenspeech. De betrokkenheid die hij hier aan de dag heeft gelegd, spreekt ons allen zeer aan. Ik ben ook van mening dat hij dit op een heel knappe wijze tot uitdrukking heeft gebracht in zowel woord als daad door het indienen van beide moties.

De eerste motie heeft betrekking op de tarieven. In principe is er geen aanleiding om de tariefprocedure te wijzigen. Het vorige kabinet heeft nog een beslissing genomen over het principe van de kostendekkendheid. Dat is in de wet- en regelgeving uitgewerkt; in de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren is dit opgenomen.

Ik denk ook niet dat de kostendekkendheid ter discussie staat, maar dat het gaat om de vraag in hoeverre de Kamer bij de beoordeling van de gerechtvaardigheid van de kostendekkendheid betrokken kan zijn. Ik zou daarbij graag een onderscheid willen maken tussen enerzijds technische verhogingen van het tarief die voortvloeien uit cao-onderhandelingen en inflatie – dat zijn onontkoombare tariefsaanpassingen – en anderzijds de beleidsmatige wijzigingen in de tarieven die aan de orde zijn. Ik denk dat de motie met name op deze laatste soort tariefwijzigingen ziet. Ik wil als commentaar op de motie uitspreken dat ik graag bereid ben om het overleg met de Kamer te hebben waar in de motie om wordt gevraagd. Ik zal daarvoor als

Mevrouw Verbeet (PvdA)

© M. Sablerolle – Gouda

voertuig kiezen een brief waarin ik deze tariefsverhogingen aan de Kamer meedeel, waarna er overleg kan worden gevoerd met de Kamer omtrent het gerechtvaardigd zijn ervan.

Daarbij moet wel opgemerkt worden – dat is iets waar wij erg in moeten hebben – dat het traject dat wij dan met elkaar hebben, Kamer en regering, enige tijd vergt. Het betekent dat wij van onze kant al vroeg in het jaar, op basis van voorcalculatie van de ontwikkelingen in de bedrijfshuishouding van de RVV, tot een melding aan de Kamer zullen komen met betrekking tot voorgenomen tariefsstijgingen voor het volgend jaar, zodat de Kamer de gelegenheid heeft om daar haar opvattingen over te geven en zij dan ook feitelijk kunnen ingaan op 1 januari van het jaar daaraanvolgend. Zou dat niet het geval zijn, dan betekent het dat een eventueel tekort zou moeten worden gedragen door mijn departement, terwijl een overschot, wanneer de tarieven méér dan kostendekkend zijn, krachtens de regelingen automatisch toevalt aan het bedrijfsleven, hetgeen terecht is want er is dan eenvoudigweg te veel berekend. Wanneer dus, onverhoopt en niet gewild, de tarieven te hoog zouden zijn vastgesteld, kan achteraf de correctie van hetgeen te veel is betaald, worden terugseluid naar het bedrijfsleven. Het betekent dat

het bedrijfsleven niet op voorhand bang hoeft te zijn dat er met te hoge tarieven gewerkt zou worden. Het omgekeerde is echter evenzeer te vermijden, namelijk dat het departement door een te lage tariefstelling voor de kosten zou opdraaien. Dat zou bij het bedrijfsleven geen commotie verwekken maar wel aan de kant waar ik verantwoordelijkheid draag. Ik zie deze evenwel motie als een ondersteuning van mijn beleid.

De opmerking die gemaakt is over de tarieven, is juist. Ik denk dat het heel lastig is om de tarieven in de Europese landen te vergelijken. Ik heb bij de aanbieding van de tabel in het algemeen overleg gezegd dat wij met enige voorzichtigheid die cijfers moeten bezien. De heer Ormel heeft er terecht de vinger bij gelegd dat niet enige maar véél voorzichtigheid noodzakelijk is in het hanteren van de tariefsgegevens. Ik zal mijn best doen om te kijken of wij nog tot nauwkeuriger cijfers kunnen komen die de vergelijking tussen de kosten van keuringen in ons land en andere landen wat scherper in beeld kunnen brengen. Ik kan geen termijn noemen waarop de Kamer die gegevens tegemoet kan zien, maar de Kamer kan ervan verzekerd zijn dat wij zullen trachten dit te doen.

Over de tweede motie, met betrekking tot "de paraatheid van de troepen" bij een dierziekte-uitbraak,

merk ik het volgende op. In de regeling betreffende de verzelfstandiging van de RVV is opgenomen dat bij een dierziekte-uitbraak de capaciteit en de kennis van de RVV onverwijld ter beschikking staan van de minister van LNV. Daar zijn in de protocollen de nodige afspraken over gemaakt. Ik ben met de indiener van de motie van oordeel dat het buitengewoon belangrijk is dat wij de paraatheid van de troepen op peil houden. Ik wijs erop dat wij ruimte en geld hebben vrijgemaakt in 2003 om dit te doen. Ook in de opleiding van het personeel van de RVV wordt er veel aandacht aan besteed.

Ik denk dat het voor iedereen duidelijk is dat in geval van crisis de aansturing van de RVV geschiedt vanuit LNV. Daar is niet de minste twijfel over. Ik zie deze motie dan ook als een ondersteuning van mijn beleid en zelfs als een aansporing voor het goed vorm geven van de uitvoering. De uitbraken van dierziekten in de afgelopen jaren leren ons dat het van eminent belang is dat er een zeer alert en capabel crisismanagement is. Een uitvoerende dienst als de RVV vervult daarbij een sleutelrol. Ik wil deze motie dan ook – ik meen dat het niet een goede parlementaire missie – omarmen. In ieder geval classificeer ik haar als een ondersteuning van mijn beleid.

De **voorzitter**: Wij begrijpen in ieder geval wat u bedoelt met omarmen.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, volgende week te stemmen over de ingediende moties.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 13 november 2002 over **het sportbeleid**.

De **voorzitter**: Ik nodig mevrouw Verbeet uit voor het houden van haar maidenspeech bij de behandeling van dit belangrijke onderwerp. Het is mij een genoegen hierbij als voorzitter te mogen fungeren.